

Sygn. akt XI Ka 679/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2013r.

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SSO Arkadiusz Śmiech

Sędziowie: SO Katarzyna Żmigrodzka

SR Dorota Saczewa (del. do SO) - spr.

Protokolant: prot. Katarzyna Zabielska

przy udziale Prokuratora Krzysztofa Rubika

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2013 r.

sprawy J. S.

oskarżonego z art. 244 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego we Włodawie II Wydział Karny

z dnia 27 grudnia 2012 r. sygn. akt II K 598/12

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że okres zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności ustala na 2 (dwa) lata;

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od wydatków za II instancję, ustalając, że ponosi je Skarb Państwa.

Sygn. akt. XI Ka 679/ 13

UZASADNIENIE

J. S. został oskarżony o to, że w dniu 6 czerwca 2012r. w H. woj. (...) kierował rowerem po drodze publicznej nr (...) pomimo orzeczonego zakazu prowadzenia rowerów na okres 3 lat tj. od 4 grudnia 2009 roku do 4 grudnia 2012 roku za czyn z art. 178 a 2 kk przez Sąd Rejonowy we Włodawie za sygn. akt IIK 464/09 z dnia 26 listopada 2009 roku, tj. o czyn z art. 244 k.k.

Wyrokiem z dnia 27 grudnia 2012 roku zapadłym w sprawie II K 598/12 Sąd Rejonowy we Włodawie J. S. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 244 k.k. i za to na podstawie art. 244 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k. wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres 3 (trzech) lat tytułem próby; na podstawie art. 71 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego grzywnę w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych; zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych w całości określając, że wydatki postępowania ponosi Skarb Państwa.

Apelację od tego wyroku wniósł prokurator, zaskarżając na mocy art. 425 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności na korzyść oskarżonego.

W oparciu o przepis art. 438 pkt 3 k.p.k. orzeczeniu temu zarzucił:

obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 343 § 6 k.p.k. w zw. z art. 335 § 1 k.p.k. polegającą na rozpoznaniu w toku posiedzenia sprawy J. S. i orzeczeniu wobec niego okresu próby 3 lat kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszonyj mimo, że w/w uzgodnił z prokuratorem długość tego okresu na 2 lata.

W konkluzji domagał się zmiany zaskarżonego wyroku poprzez:

- orzeczenie długości okresu próby kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszonyj na 2 lata.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie podkreślić należy, że rozstrzygnięcie Sądu I instancji co do istoty sprawy, zgodnie z art. 410 k.p.k., znajduje oparcie w całokształcie zgromadzonego i prawidłowo ujawnionego materiału dowodowego, który został oceniony zgodnie ze wskazaniami wiedzy, doświadczenia życiowego oraz zasadami logicznego rozumowania. Ocena materiału dowodowego została dokonana przez Sąd I instancji z uwzględnieniem reguł zawartych w art. 4, 5 i 7 k.p.k., a więc jest bezstronna, nie narusza granic swobodnej oceny oraz jest zgodna z zasadami prawidłowego rozumowania, wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, a zwłaszcza nie zawiera błędów faktycznych i logicznych, w związku z czym czyni zadość wymogom określonym w art. 424 § 1 k.p.k. Wyrok nie budzi też żadnych wątpliwości w kwestii winy oskarżonego, jak również nie ma podstaw do podważenia orzeczenia Sądu Rejonowego w przedmiocie wymiaru kary, poza kwestią długości okresu próby, na który zawieszono wykonanie kary pozbawienia wolności. W sprawie nie występują również okoliczności, które uzasadniałyby uchylenie zaskarżonego wyroku, o jakich mowa w art. 439 § 1 k.p.k. i art. 440 k.p.k., bądź konieczność poprawienia kwalifikacji prawnej na podstawie art. 455 k.p.k.

Stwierdzić jednak trzeba, iż zawarty w apelacji prokuratora zarzut obrazę prawa procesowego wskazujący, że Sąd zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności, ustalając wymiar okresu próby w rozmiarze dłuższym niż uzgodniony z oskarżonym przez prokuratora i zawarty we wniosku o skazanie bez przeprowadzenia rozprawy w trybie art. 335 k.p.k., należy uznać za zasadny. Przedmiotowym wyrokiem Sąd bowiem wymierzył oskarżonemu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawiesił na okres 3 lat tytułem próby, podczas gdy wzmiankowany wyżej wniosek przewidywał okres zawieszenia na 2 lata.

Sąd I instancji rozpoznając niniejszą sprawę na posiedzeniu był związany treścią wniosku w tym znaczeniu, iż nie mógł samodzielnie dokonać jego modyfikacji, orzekając inną karę, czy środek karny aniżeli te, które zostały uzgodnione we wcześniejszym porozumieniu oskarżonego z prokuratorem. Wszelkie zmiany wymagałyby zgody stron wyrażonej na posiedzeniu wyznaczonym na podstawie przepisu art. 343 § 5 k.p.k. lub skierowania sprawy na rozprawę i rozpoznania jej na zasadach ogólnych- art. 343 § 7 k.p.k.

W niniejszym przypadku jednakże nie ma przesłanek do przyjęcia, że Sąd Rejonowy nie zgadzał się z wymiarem okresu próby, na który zawieszono wykonanie kary pozbawienia wolności, wskazanym we wniosku prokuratora, a jedynie omyłkowo określił jego długość na 3 lata, zamiast uzgodnionych 2 lat, co przyznał w uzasadnieniu wyroku. Korekta przedmiotowego rozstrzygnięcia w tym zakresie jest nadto uzasadniona trafnością co do samej zasady skazania J. S. bez przeprowadzenia rozprawy w trybie uwzględnienia wniosku prokuratora złożonego na podstawie art. 335 k.p.k. Zatem wobec merytorycznej niesłuszności orzeczenia w przedmiocie długości okresu próby Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok i orzekł w tej materii zgodnie z wnioskiem prokuratora.

Mając na względzie przedstawione motywy, nie dopatrując się uchybień, które należałoby uwzględnić z urzędu, Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

Rozstrzygnięcie o wydatkach postępowania odwoławczego uzasadnia treść art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k.-
zasada słuszności.